

Didžioji ugniažolė

Chelidonium majus

Rangas: **species**

8

STEBĖJIMŲ

6

STEBĖTOJŲ

Gegužė

PIKO MĒNUO

KARALYSTĖ

Plantae

KLASĖ

Magnoliopsida

ŠEIMA

Papaveraceae

GENTIS

Chelidonium

Kur ir kada stebėti?

Daugiausia stebėjimų užfiksuota gegužę.

Apie rūšį

Didžioji ugniažolė (*Chelidonium majus*) – aguoninių (*Papaveraceae*) šeimos, ugniažolių (*Chelidonium*) genties augalas. Daugiametis, 30-100 cm aukščio žolinis augalas, kurio visose dalyse yra oranžinių, tirštų, nemalonaus kvapo sulčių.

Šakniastiebiai trumpi, šakoti. Stiebas status, šakotas. Lapai švelnūs, plunksniškai suskaldyti į 5-3 karbuotas skiltis.

Apatiniai lapai kotuoti, viršūniniai bekočiai, viršutinė jų pusė žalia, apatinė pilkai žalia. Žiedai taisyklingi, po 4-8 susitelkę stiebų viršūnėse į skėtišką žiedyną. Taurėlapiai 2. Vainiklapiai 4, ryškiai geltoni. Kuokelių daug, jie 2 kartus trumpesni už vainikėlį. Piestelė viena, tokio pat ilgio kaip kuokeliai. Vaisius - ankštaros pavidalo dviskiltė dėžutė (skyla iš apačios į viršų). Sėklos juodos, pailgos, grublėtos, su mėsinga sėklagūbriu, kurį ėda skruzdėlės, kartu jos platina sėklas.

Žydi gegužės - rugsėjo mėn. Auga patvoriuose, šiukšlynuose, panamėse, soduose, krūmuose.

Vaistinei žaliai vartojama žolė, šaknys ir šviežios sultys. Žolė pjaunama augalams žydint, šaknys kasamos vėlai rudenį arba anksti pavasarį.

Antžeminėje dalyje yra 1,87 % alkaloidų, 0,01 % eterinio aliejaus, dažinių, mineralinių medžiagų, 14,9 mg% karotino, iki 171 mg% askorbino rūgšties, taip pat obuolių, gintaro, citrinos, chelidono rūgščių, flavonoidų, saponinų, pektinų, gleivių, dervų.

Visos augalo dalys nuodingos.

Naudojamas liaudies medicinoje. Šviežiomis augalo sultimis naikinamos karpos.

Skenuok ir peržiūrėk
naujausią informaciją

seskinesozas.lt

Biologinės įvairovės projektas
Duomenys: iNaturalist, Wikipedia, GBIF

iNaturalist rūšies puslapis